

385R3820

31.12.85

EUROOPAN YHTEISÖJEN VIRALLINEN LEHTI

N:o L 370/1

NEUVOSTON ASETUS (ETY) N:o 3820/85,

annettu 20 päivänä joulukuuta 1985,

tieliikenteen sosiaalilainsäädännön yhdenmukaistamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamis-

sopimuksen ja erityisesti sen 75 artiklan,

ottaa huomioon rautatie-, maantie- ja sisävesiliikenteen kilpailusäännösten yhdenmukaistamisesta 13 päivänä toukokuuta 1965 tehdyn neuvoston päätöksen⁽¹⁾ ja erityisesti sen III jakson,

ottaa huomioon komission ehdotuksen⁽²⁾,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon⁽³⁾,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁽⁴⁾,

sekä katsoo, että

tieliikenteen osalta yhteisön sosiaalilainsäädäntö on annettu asetuksella (ETY) N:o 543/69⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 2829/77⁽⁶⁾; näillä säädöksillä pyritään sisämaan liikennemuotojen välisen kilpailun yhdenmukaistamiseen erityisesti tieliikenteen alalla sekä työolojen ja liikenneturvallisuuden parantamiseen; näiden alojen kehitys on turvattava ja sitä on laajennettava; on kuitenkin välttämätöntä muuttaa mainitun asetuksen säännöksiä joustavammiksi vaarantamatta niiden tavoitteita,

ottaen jäljempänä säädetyt muutokset huomioon olisi selkeyden vuoksi koottava kaikki asiaan kuuluvat säännökset yhteen säädökseen ja siksi asetusta (ETY) N:o 543/69 olisi kumottava; kuitenkin sen 4 artiklassa säädetyt tietyt ajoneuvoja koskevat poikkeukset ja 15 artiklan säännökset tietyistä henkilökuljetuksista olisi pidettävä edelleen jonkin aikaa voimassa,

tämän asetuksen säännökset työoloista eivät saa vaikuttaa työmarkkinasopimuspuolten oikeuteen erityisesti

työehtosopimuksin antaa määräyksiä, jotka ovat työntekijöille edullisempia; jäsenvaltioilla on edelleen oltava oikeus toteuttaa aiheellisia toimenpiteitä sekä sosiaalisen kehityksen edistämiseksi että liikenneturvallisuuden parantamiseksi,

autonapumiesten ja lipuntarkastajien määrän väheneminen huomioon ottaen ei enää ole tarpeen säätää muiden kuin kuljettajien lepoajoista,

joustavan työviikon korvaaminen kiinteällä työviikolla helpottaisi kuljettajan ajankäyttöä ja valvontaa,

olisi otettava käyttöön järjestelmä, joka koskisi kansainvälistä tieliikennettä kolmanteen maahan tai kolmannesta maasta taikka jäsenvaltion kautta kulkevaa kahden tällaisen maan välistä liikennettä; tällaiseen liikenteeseen olisi sovellettava 1 päivänä heinäkuuta 1970 tehtyä Euroopan sopimusta kansainvälisessä tieliikenteessä käytettävien ajoneuvojen miehistöjen työstä (AETR); sopimuksen määräyksiä sovelletaan ainoastaan yhteisön alueella tehtyyn matkan osaan sellaisten ajoneuvojen osalta, joka on rekisteröity maassa, joka ei ole AETR-sopimuksen sopimuspuoli,

yhteisö on toimivaltainen neuvottelemaan AETR-sopimuksesta ja tekemään sen, koska asiat, joista AETR-sopimuksessa määrätään, kuuluvat tämän asetuksen soveltamisalaan; kuitenkin erityisolojen vuoksi, joissa AETR-neuvottelut käytiin on poikkeuksellisesti sellainen menettely perusteltu, että yhteisön jäsenvaltiot tallettavat kukin erikseen ratifioimis- tai liittymisasiakirjat yhteisesti sovitulla tavalla, mutta toimivat kuitenkin yhteisön etujen mukaisesti ja sen puolesta,

taatakseen yhteisön oikeuden ensisijaisuuden yhteisön sisäisessä liikenteessä, jäsenvaltioiden olisi ratifioimis- tai liittymisasiakirjoja tallettaessaan tehtävä varauma, jonka mukaan kansainvälistä jäsenvaltioiden välistä liikennettä ei katsota sopimuksessa tarkoitetuksi kansainväliseksi liikenteeksi,

pääosin sopimuksessa sopimuspuolille varatut mahdollisuudet kahdenvälisin sopimuksin poiketa mainitusta sopimuksesta rajavyöhyke- ja kauttakulkuliikenteen osalta kuuluvat yhteisön toimivaltaan,

jäsenvaltiot toimivat sopimuksessa määrättyä menettelyä noudattaen yhdessä saadakseen aikaan muutoksen

(1) EYVL N:o 88, 24.5.1965, s. 1500/65

(2) EYVL N:o C 100, 12.4.1984, s. 3 ja EYVL N:o C 223, 3.9.1985, s. 5

(3) EYVL N:o C 122, 20.5.1985, s. 168

(4) EYVL N:o C 104, 25.4.1985, s. 4 ja EYVL N:o C 303, 25.11.1985, s. 29

(5) EYVL N:o L 77, 29.3.1969, s. 49

(6) EYVL N:o L 334, 24.12.1977, s. 1

sopimukseen, jos yhteisön sisäisten sääntöjen muuttaminen kyseisellä alalla edellyttää vastaavaa muutosta sopimukseen,

tietyt kuljetukset voidaan jättää tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle,

on suotavaa täydentää ja täsmentää joitakin määritelmiä ja saattaa ajan tasalle tietyt, erityisesti tiettyjä ajoneuvo-luokkia koskevista poikkeuksista annetut säännökset,

unohtamatta tiettyjä ammatillisen koulutuksen vaatimuksia on suotavaa säätää tavara- tai henkilöliikenteen kuljettajien alaikärajoista sekä autonapumiesten ja lipuntarkastajien alaikärajasta; ammatillisen koulutuksen tavoitteiden saavuttamiseksi jäsenvaltioilla täytyy olla mahdollisuus alentaa autonapumiesten alaikäraja 16 vuoteen,

on suotavaa rajoittaa yhtäjaksoista ja vuorokautista ajoaikaa, kuitenkin niin, että ei rajoiteta kansallisia säännöksiä, joiden mukaan kuljettajat eivät saa ajaa kauempaa kuin he turvallisuutta vaarantamatta pystyvät ajamaan,

vuorokautisen ajoajan pidentäminen sekä kahden viikon ajoajan lyhentäminen helpottavat kuljetusyritysten hoitamista ja edistävät sosiaalista kehitystä,

säännöksiä ajossa pidettävistä tauoista olisi muutettava vuorokautisen ajoajan pidentämisen vuoksi,

on suotavaa säätää ajoneuvon miehistön vuorokautisten ja viikottaisten lepoaikojen vähimmäiskestosta ja muista olosuhteista,

matkan sujuminen helpottuisi, jos kuljettaja voisi jakaa vuorokautisen lepoaikansa erityisesti, jos hänen ei tarvitsisi aterioida ja yöpyä samassa paikassa,

sosiaalisen kehityksen edistämiseksi ja liikenneturvallisuuden parantamiseksi olisi pidennettävä viikottaista lepoaikoja, samalla kun niitä pitäisi pystyä lyhentämään korvaamalla kuljettajalle tämän itse valitsemana ajankohtana tietyn ajan kuluessa kyseiset käyttämättömät lepoajan osat,

useissa yhteisön tiekuljetuksissa käytetään osalla matkaa lauttaa tai rautateitä; säännöissä olisi sen vuoksi oltava tällaiseen liikenteeseen sopivat säännökset vuorokautisista lepoajoista ja tauoista,

liikenneturvallisuuden vuoksi on kiellettävä kuljetun matkan pituuteen tai kuljetetun kuorman määrään perustuvat lisäkorvaukset, joilla saatetaan vaarantaa liikenneturvallisuutta,

on suotavaa säätää mahdollisuudesta poiketa tästä asetuksesta tiettyjen kansallisen liikenteen erityislajien osalta; poikkeuksia myönnettäessä jäsenvaltioiden olisi huolehdittava siitä, että sosiaaliturvan tasoa ja liikenneturvallisuutta ei vaaranneta,

ottaen huomioon henkilöliikenteen erityisluonne on perusteltua määritellä uudelleen ne ajoneuvoluokat, jotka jäsenvaltiot voivat jättää kansallisen liikenteen osalta tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle,

jäsenvaltioilla olisi oltava oikeus komission luvalla myöntää erityisistä syistä poikkeuksia tämän asetuksen säännöksistä; kiireellisissä tapauksissa poikkeuksia olisi voitava myöntää rajoitetuksi ajaksi ilman komission etukäteen antamaa lupaa,

säännölliseen henkilöliikenteeseen käytettävien ajoneuvojen kuljettajien osalta valvontalaite voidaan korvata aikataulun ja yrityksen työvuorolistan jäljennöksellä; tämän asetuksen soveltamisen ja väärinkäytösten ehkäisemisen kannalta olisi suotavaa, että kuljettajat halutesaan saisivat jäljennöksen työvuorolistastaan,

valvonnan tehostamiseksi on suotavaa, että säännöllistä kansainvälistä henkilöliikennettä ei enää vapautettaisi valvontalaitteiden asennus- ja käyttöpakosta, lukuun ottamatta tiettyä rajaliikennettä,

on korostettava olevan tärkeätä, että työnantajat ja kuljettajat noudattavat tätä asetusta,

komission olisi seurattava tilanteen kehitystä jäsenvaltioissa ja annettava neuvostolle ja Euroopan parlamentille joka toinen vuosi kertomus asetuksen soveltamisesta, ja

jäsenvaltioiden olisi avustettava toisiaan tämän asetuksen soveltamiseksi ja sen noudattamisen valvomiseksi,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I JAKSO

Määritelmät

1 artikla

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1. "tieliikenteellä" kaikkia yleiseen liikenteeseen käytettävillä teillä matkustajien tai tavarankuljettamiseen tehtyjä matkoja ajoneuvo tyhjänä tai kuormattuna;
2. "ajoneuvoilla" seuraavien määritelmien mukaisia moottoriajoneuvoja, vetoautoja, perävaunuja ja puoliperävaunuja:
 - a) "moottoriajoneuvo" on moottorikäyttöinen tiellä kulkeva ajoneuvo, jota tavallisesti käytetään matkustajien tai tavarankuljettamiseen, ja joka ei kulje kiskoilla;
 - b) "vetoauto" on moottorikäyttöinen tiellä kulkeva ajoneuvo, joka ei kulje kiskoilla, ja joka on erityisesti suunniteltu vetämään, työntämään tai käyttämään perävaunuja, puoliperävaunuja, laitteita tai koneita;

c) "perävaunu" on ajoneuvo, joka on tarkoitettu kytkettäväksi moottoriajoneuvoon tai vetoautoon;

d) "puoliperävaunu" on etuakseliton perävaunu, joka on kytketty niin, että huomattava osa sen painosta ja sen kuorman painosta kohdistuu vetoautoon tai moottoriajoneuvoon;

3. "kuljettajalla" henkilöä, joka kuljettaa ajoneuvoa vaikka vain lyhyen ajan, tai on mukana ajoneuvossa toimiakseen tarvittaessa kuljettajana;

4. "viikolla" maanantain kello 00.00:n ja sunnuntain kello 24.00:n välistä aikaa;

5. "lepoajalla" yhtäjaksoista vähintään yhden tunnin mittaista aikaa, jonka kuljettaja saa käyttää haluamallaan tavalla;

6. "suurimmalla sallitulla painolla" ajoneuvon suurinta sallittua painoa kuormattuna;

7. "säännöllisellä henkilöliikenteellä" yhteisistä säännöistä harjoitettaessa kansainvälistä henkilöliikennettä linjaautolla 28 päivänä heinäkuuta 1966 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 117/66⁽¹⁾ 1 artiklassa tarkoitettua kansallista ja kansainvälistä liikennettä.

II JAKSO

Soveltamisala

2 artikla

1. Tätä asetusta sovelletaan 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun yhteisön alueella tapahtuvaan tieliikenteeseen.

2. Kansainväliseen tieliikenteeseen sovelletaan tämän asetuksen säännösten asemesta Euroopan sopimusta kansainvälisessä tieliikenteessä käytettävien ajoneuvojen miehistöjen työstä (AETR):

- koko matkan ajan, kun ajetaan mainitun sopimuksen sopimuspuolena olevaan kolmanteen maahan tai tällaisesta maasta taikka tällaisen maan kautta, jos kuljetus tapahtuu jäsenvaltiossa tai jossakin edellä tarkoitettussa kolmannessa maassa rekisteröidyllä ajoneuvolla;
- yhteisössä tehdyn matkan osalta, kun ajetaan kolmanteen maahan, joka ei ole sopimuksen sopimuspuolena tai tällaisesta maasta, jos kuljetus tapahtuu jossakin edellä tarkoitettussa kolmannessa maassa rekisteröidyllä ajoneuvolla.

3 artikla

Yhteisön on aloitettava kolmansien maiden kanssa neuvottelut, jotka mahdollisesti ovat tarpeen tämän asetuksen täytäntöön panemiseksi.

4 artikla

Tätä asetusta ei sovelleta liikenteeseen, jossa käytetään:

- 1) tavarankuljetukseen tarkoitettuja ajoneuvoja, joiden suurin sallittu paino mahdollinen perävaunu tai puoliperävaunu mukaan lukien on enintään 3,5 tonnia;
- 2) matkustajien kuljetukseen tarkoitettuja ajoneuvoja, jotka rakenteeltaan tai varustelultaan soveltuvat kuljettaja mukaan lukien enintään yhdeksän henkilön kuljetukseen;
- 3) säännöllisen henkilöliikenteen ajoneuvoja, jos kyseisen liikennereitin pituus on enintään 50 kilometriä;
- 4) ajoneuvoja, joiden suurin sallittu nopeus on enintään 30 kilometriä tunnissa;
- 5) puolustusvoimien, väestönsuojelun, palolaitoksen ja yleisestä järjestyksestä vastaavien laitosten ajoneuvoja tai niiden valvomia ajoneuvoja;
- 6) tulvantorjuntaan, viemäri-, vesi-, kaasu- ja sähkölaitoksen toimintaan, maanteiden kunnossapitoon ja valvontaan, jätteiden keruuseen ja kuljetukseen, lennätin- ja puhelinpalveluihin, postin kuljetukseen, radio- ja televisiolähetysiin tai radio- ja televisiolähettimien tai -vastaanottimien paikantamiseen tarkoitettuja ajoneuvoja;
- 7) hätä- tai pelastusajoneuvoja;
- 8) sairaanhoidon erikoisajoneuvoja;
- 9) sirkusten ja huvipuistojen laitteiden kuljetusajoneuvoja;
- 10) hinausajoneuvoja;
- 11) tekniikan kehittämiseksi sekä korjausten ja kunnossapidon testaamiseen tarvittavia ajoneuvoja taikka uusia tai uudistettuja ajoneuvoja, joita ei ole vielä laskettu liikkeelle;
- 12) yksityiseen, ei-kaupalliseen tavarankuljetukseen tarkoitettuja ajoneuvoja;
- 13) ajoneuvoja, jotka on tarkoitettu maidon keräämiseen maatiloilta ja maidonkuljetusastioiden tai eläinten ravinnoksi tarkoitettujen maitovalmisteiden palauttamiseen maatiloille.

⁽¹⁾ EYVL N:o 147, 9.8.1966, s. 2688/66

III JAKSO

Miehistö

5 artikla

1. Tavaraliikennekuljettajien alaikärajat ovat seuraavat:

a) 18 vuotta, jos ajoneuvon ja siihen mahdollisesti kuuluvan perävaunun tai puoliperävaunun suurin sallittu paino on enintään 7,5 tonnia;

b) muiden ajoneuvojen osalta:

– 21 vuotta tai

– 18 vuotta, jos kyseisellä henkilöllä on jonkin jäsenvaltion tunnustama ammattitaitoa osoittava todistus, jonka mukaan hänellä on maanteiden tavaraliikenteen kuljettajien koulutus, joka on tieliikenteen kuljettajien vähimmäiskoulutustasosta annettujen yhteisön sääntöjen mukainen.

2. Henkilöliikennekuljettajan on oltava 21 vuotta täyttänyt.

Yli 50 kilometrin etäisyydelle ajoneuvon tavanomaisesta sijaintipaikkakunnasta ulottuvan henkilöliikenteen reitin kuljettajan on lisäksi täytettävä jokin seuraavista edellytyksistä:

a) hänellä on oltava vähintään yhden vuoden kokemus tavaroiden kuljettamisesta ajoneuvoilla, joiden suurin sallittu paino on yli 3,5 tonnia;

b) hänellä on oltava vähintään yhden vuoden kokemus sellaisten ajoneuvojen kuljettamisesta, joita käytetään enintään 50 kilometrin etäisyydelle ajoneuvon tavanomaisesta sijaintipaikkakunnasta ulottuvilla henkilöliikenteen reiteillä, tai muusta henkilöliikenteestä, joka ei kuulu tämän asetuksen soveltamisalaan, jos toimivaltainen viranomainen katsoo hänen siten hankkineen tarvittavan kokemuksen;

c) hänellä on oltava jonkin jäsenvaltion tunnustama ammattitaitoa osoittava todistus, jonka mukaan hänellä on maanteiden henkilöliikenteen kuljettajan koulutus, joka on tieliikenteen kuljettajien vähimmäiskoulutustasosta annettujen yhteisön sääntöjen mukainen.

3. Autonapumiesten ja lipuntarkastajien alaikäraja on 18 vuotta.

4. Henkilöliikennekuljettajaan ei sovelleta 2 kohdan toisen alakohdan a, b ja c alakohdan säännöksiä, jos hän on harjoittanut kyseistä ammattia vähintään yhden vuoden ajan ennen 1 päivää lokakuuta 1970.

5. Sellaisen kansallisen liikenteen osalta, jota harjoitetaan enintään 50 kilometrin etäisyydellä ajoneuvon sijaintipaikkakunnalta, mukaan lukien paikallishallintoalueet, joiden keskus sijaitsee kyseisen kilometrirajan sisäpuolella, jäsenvaltiot voivat alentaa autonapumies-

ten alaikärajan 16 vuoteen, jos tämä perustuu koulutussellisiin seikkoihin ja se tapahtuu kyseisten jäsenvaltioiden kansallisen työläinsäädännön rajoissa.

IV JAKSO

Ajoajat

6 artikla

1. Kahden vuorokautisen lepoajan tai vuorokautisen ja viikottaisen lepoajan välinen ajoaika, jäljempänä "vuorokautinen ajoaika", saa olla enintään yhdeksän tuntia. Sitä voidaan kahdesti viikon aikana pidentää kymmeneen tuntiin.

Viimeistään kuuden vuorokautisen ajoajan jälkeen kuljettajan on pidettävä 8 artiklan 3 kohdassa määritelty viikottainen lepoaika.

Viikottaisen lepoajan saa siirtää kuudennen vuorokauden loppuun, jos kyseisten kuuden päivän kokonaisajoaika ei ylitä kuuden vuorokautisen ajoajan sallittua enimmäisaikaa.

Sellaisen kansainvälisen henkilöliikenteen osalta, joka ei ole säännöllistä liikennettä, korvataan toisen ja kolmannen alakohdan sanat "kuuden" ja "kuudennen" sanoilla "kahdentoista" ja "kahdennentoista".

Jäsenvaltiot voivat ulottaa edellä olevan alakohdan soveltamisen koskemaan myös niiden alueella tapahtuvaa kansallista henkilöliikennettä, joka ei ole säännöllistä liikennettä.

2. Kahden viikon yhteen laskettu ajoaika saa olla enintään 90 tuntia.

V JAKSO

Tauot ja lepoajat

7 artikla

1. Neljän ja puolen tunnin ajon jälkeen kuljettajan on pidettävä vähintään 45 minuutin tauko, jollei hänen lepoaikansa ala silloin.

2. Tämä tauko voidaan korvata vähintään 15 minuuttia kestävillä tauoilla, jotka sijoitetaan ajoajan alun ja lopun väliin tai heti ajoajan jälkeen siten, että noudatetaan 1 kohdan säännöksiä.

3. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat vahvistaa, että säännöllisessä kansallisessa henkilöliikenteessä on pidettävä vähintään 30 minuutin tauko viimeistään neljän tunnin ajoajan jälkeen. Tällainen poikkeus voidaan myöntää ainoastaan, jos ajossa pidetyt yli 30 minuutin tauot saattaisivat haitata kaupunkiliikennettä ja jos kuljettajat eivät voi neljän ja puolen

tunnin ajoon sijoittaa 15 minuutin taukoa ennen 30 minuutin taukoa.

4. Taukojen aikana kuljettaja ei saa tehdä muuta työtä. Tätä artiklaa sovellettaessa ”muuna työnä” ei pidetä liikkuvassa ajoneuvossa, lautalla tai junassa vietettyä odotus- tai muuta aikaa, jota ei käytetä ajoneuvon kuljettamiseen.

5. Tämän artiklan mukaisia taukoja ei pidetä vuorokautisina lepoaikoina.

8 artikla

1. Jokaisen 24 tunnin jakson aikana kuljettajalla on oltava vähintään 11 tunnin yhtäjaksoinen vuorokautinen lepoaika, joka voidaan lyhentää vähintään yhdeksän tunnin yhtäjaksoiseksi lepoajaksi enintään kolme kertaa yhden viikon aikana, jos kuljettajalle korvataan lyhen-
nystä vastaava lepoaika ennen seuraavan viikon loppua.

Sellaisina vuorokausina, jolloin lepoaikaa ei ole lyhen-
netty ensimmäisen alakohdan mukaisesti, lepoaika voi-
daan kunkin 24 tunnin jakson aikana pitää kahtena tai
kolmena erillisenä jaksoneu, joista yhden on oltava
vähintään kahdeksan tunnin yhtäjaksoinen lepoaika.
Tällöin lepoajan on yhteensä oltava vähintään 12 tuntia.

2. Jokaisen sellaisen 30 tunnin jakson aikana, jolloin
ajoneuvon miehistönä on vähintään kaksi kuljettajaa,
jokaisella kuljettajalla on oltava vähintään kahdeksan
tunnin yhtäjaksoinen lepoaika.

3. Jokaisen viikon aikana yksi 1 ja 2 kohdassa tarkoite-
tuista lepoajoista on pidennettävä 45 tunnin yhtäjaksoi-
seksi viikottaiseksi lepoajaksi. Tämä lepoaika voidaan
lyhentää vähintään 36 tunnin yhtäjaksoiseksi lepoajaksi,
jos se käytetään ajoneuvon tavanomaisella sijaintipaik-
kakunnalla tai kuljettajan asuinpaikkakunnalla, taikka
vähintään 24 tunnin yhtäjaksoiseksi lepoajaksi, jos
se käytetään muualla. Kukin lepoajan lyhennys on
korvattava lyhennystä vastaavalla yhtäjaksoisella lepoa-
jalla ennen kyseistä viikkoa seuraavan kolmannen viikon
loppua.

4. Viikottainen lepoaika, joka alkaa yhden viikon
aikana ja päättyy toisen viikon aikana, voidaan laskea
kuuluvaksi kumpaan tahansa näistä viikoista.

5. Sellaisen henkilöliikenteen osalta, johon sovelletaan
6 artiklan 1 kohdan neljättä tai viidettä alakohtaa,
viikottainen lepoaika voidaan siirtää pidettäväksi yhtä-
jaksoisesti kyseistä viikkoa seuraavan viikon viikottaisen
lepoajan yhteydessä.

6. Vuorokautisen tai viikottaisen lepoajan lyhentämi-
sen korvaava lepoaika on annettava yhtäjaksoisena
muun vähintään kahdeksan tunnin lepoajan yhteydessä,
ja se on kuljettajan pyynnöstä annettava joko ajoneuvon
tavanomaisella sijaintipaikkakunnalla tai kuljettajan
asuinpaikkakunnalla.

7. Vuorokautisen lepoajan saa viettää ajoneuvossa,
jos siinä on makuusija ja jos ajoneuvo on pysäköitynä.

9 artikla

Sen estämättä, mitä 8 artiklan 1 kohdassa säädetään,
voidaan, kun tavara- tai henkilöliikennekuljettaja seuraa
lautalla tai junassa kuljetettavaa ajoneuvoa, vuorokauti-
nen lepoaika keskeyttää enintään yhden kerran seuraa-
vin edellytyksin:

- maissa vietettävä vuorokautinen lepoaika on pidettä-
vä ennen lautalla tai junassa vietettyä lepoaikaa tai
sen jälkeen;
- vuorokautisen lepoajan jaksojen välisen ajan on
oltava mahdollisimman lyhyt, ja se saa ylittää lautalle
tai junaan lastaamiseen taikka lautalta tai junasta
purkamiseen sekä tullimuodollisuuksiin kuluva ajan
enintään yhdellä tunnilla;
- kummankin lepojakson aikana kuljettajalla on oltava
käytettävissään vuode tai makuusija.

Täten keskeytettyä vuorokautista lepoaikaa on piden-
nettävä kahdella tunnilla.

VI JAKSO

Eräiden palkkioiden kieltäminen

10 artikla

Palkatuille kuljettajille ajomatkan tai kuljetettujen tava-
roiden määrän perusteella maksettavat palkkiot ovat
kiellettyjä myös silloin, kun ne maksetaan lisäpalkkioina
tai palkanlisinä, paitsi jos tällaiset palkkiot eivät ole
omiaan vaarantamaan liikenneturvallisuutta.

VII JAKSO

Poikkeukset

11 artikla

Jäsenvaltio voi soveltaa 5–8 artiklassa säädettyjä kor-
keampia alarajoja tai matalampia ylärajoja. Tätä asetus-
ta sovelletaan kuitenkin kuljettajiin, jotka harjoittavat
kansainvälistä liikennettä toisessa jäsenvaltiossa rekiste-
roidyillä ajoneuvoilla.

12 artikla

Päästäkseen sopivaan pysähdyspaikkaan kuljettaja voi
poiketa tämän asetuksen säännöksistä siinä määrin
kuin on tarpeen henkilöiden, ajoneuvon tai kuorman
turvallisuuden varmistamiseksi edellyttäen, että liiken-
neturvallisuutta ei vaaranneta. Kuljettajan on tehtävä
tällaisen poikkeamisen luonteesta ja syystä merkintä
valvontalaitteen piirturilevyyn tai työvuorolistaansa.

13 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat alueellaan tai yhteisen sopimuksen mukaan toisen jäsenvaltion alueella myöntää poikkeuksia niistä tämän asetuksen säännöksistä, joita sovelletaan yhteen tai useampaan seuraavista ajoneuvoluokista:

- a) henkilöliikenteessä käytettävät ajoneuvot, jotka rakenteeltaan tai varustelultaan soveltuvat kuljettajaa mukaan lukien enintään 17 henkilön kuljetukseen ja jotka on tarkoitettu tällaiseen liikenteeseen;
- b) ajoneuvot, joita viranomaiset käyttävät julkisiin palveluihin, joilla ei kilpailla ammattimaisen liikenteen harjoittajien kanssa;
- c) maanviljelyä, puutarhanhoitoa, metsätaloutta tai kalastusta harjoittavien yritysten ajoneuvot, joita käytetään tavaran kuljetukseen enintään 50 kilometrin etäisyydellä ajoneuvon tavanomaiselta sijaintipaikakunnalta, mukaan lukien paikallishallintoalueet, joiden keskus sijaitsee mainitulla alueella;
- d) ajoneuvot, joita käytetään eläinjalteiden tai muina kuin elintarvikkeina käytettävien ruhojen kuljetukseen;
- e) ajoneuvot, joita käytetään elävien eläinten kuljetukseen maataloilta paikallisille markkinoille ja päinvastoin tai markkinoilta paikallisiin teurastamoihin;
- f) ajoneuvot, joita käytetään paikallisilla markkinoilla myyntipisteinä tai ovelta ovelle myyntiin taikka liikkuvaan pankki-, rahanvaihto- tai talletustoimintaan, uskonnollisiin menoihin, kirjojen, levyjen tai kasettien lainaustoimintaan, kulttuuritapahtumiin tai näyttelyihin ja jotka on erityisesti varustettu tällaista toimintaa varten;
- g) ajoneuvot, joita käytetään sellaisten materiaalien tai laitteiden kuljetukseen, joita kuljettaja tarvitsee työnsä yhteydessä enintään 50 kilometrin etäisyydellä ajoneuvon tavanomaiselta sijaintipaikkakunnalta, jos tällaisen ajoneuvon kuljettaminen ei ole sen kuljettajan päätyö ja jos tällä poikkeuksella ei ole olennaisesti vaaranneta tämän asetuksen tavoitteiden toteutumista. Jäsenvaltiot voivat saattaa tällaiset poikkeukset yksittäisesti luvanvaraisiksi;
- h) ajoneuvot, joita käytetään yksinomaan pinta-alaltaan enintään 2 300 neliökilometrin suuruisilla saarilla, joita moottoriajoneuvoliikenteen käytettävissä oleva silta, kahlaamo tai tunneli ei yhdistä valtion muuhun osaan;
- i) tavaraliikenteessä käytettävät ajoneuvot, joiden käyttövoimana on sähkövoima tai ajoneuvossa tuotettu kaasu tai jotka on varustettu nopeudenrajoittimella, jos nämä ajoneuvot sen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, jossa ne on rekisteröity, rinnastetaan sellaisiin bensiini- tai dieselmoottorilla käyviin ajoneuvoihin, joiden suurin sallittu paino perävaunu tai puoliperävaunu mukaan lukien on enintään 3,5 tonnia;

- j) ajokortin saamiseksi annettavaan ajo-opetukseen käytettävät ajoneuvot;
- k) yksinomaan maataloudessa ja metsänhoidossa käytettävät traktorit.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tämän kohdan nojalla myönnettyistä poikkeuksista.

2. Jäsenvaltiot voivat komission luvalla myöntää poikkeuksia tämän asetuksen säännösten soveltamisesta poikkeuksellisissa olosuhteissa harjoitettavalle liikenteelle, jos tällaiset poikkeukset eivät olennaisesti vaaranna tämän asetuksen tavoitteiden toteutumista.

Kiireellisissä tapauksissa ne voivat myöntää enintään 30 päivän ajaksi poikkeuksen, josta on ilmoitettava komissiolle välittömästi.

Komissio ilmoittaa muille jäsenvaltioille kaikista tämän asetuksen nojalla myönnettyistä poikkeuksista.

VIII JAKSO

Valvontamenettely ja seuraamukset

14 artikla

1. Yrityksen on laadittava liikenteen aikataulu ja miehistön työvuorolista tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvasta:

- säännöllisestä kansallisesta henkilöliikenteestä, ja
 - säännöllisestä kansainvälisestä henkilöliikenteestä, jonka reitin päätepisteet ovat linnuntietä enintään 50 kilometrin etäisyydellä kahden jäsenvaltion välisestä rajasta ja jonka reitin pituus on enintään 100 kilometriä,
2. Työvuorolistasta on kunkin kuljettajan osalta käytävä ilmi kuljettajan nimi, asuinpaikkakunta sekä etukäteen määrätyt ajoajat, muu työ sekä varallaoloaika.
3. Työvuorolistasta on merkittävä kaikki 2 kohdassa tarkoitettut tiedot vähintään kulloinkin kuluvan viikon sekä sitä edeltäneen ja sitä seuraavan viikon ajalta.
4. Yrityksen johtajan tai hänen valtuuttamansa henkilön on allekirjoitettava työvuorolista.
5. Jokaisella 1 kohdassa tarkoitettuun liikenteeseen määrätyllä kuljettajalla on oltava mukanaan työvuorolistasta ote ja aikataulun jäljennös.
6. Yrityksen on säilytettävä työvuorolista vuoden ajan sen voimassaolon päättymisestä. Kuljettajien pyynnöstä yrityksen on annettava heille siitä ote.
7. Tätä artiklaa ei sovelleta kuljettajiin, joiden ajoneuvot on varustettu tieliikenteen valvontalaitteista 20 päivänä joulukuuta 1985 annetun neuvoston asetuksen

(ETY) N:o 3821/85 ⁽¹⁾ mukaisesti käytettävillä valvontalaitteilla.

15 artikla

1. Kuljetusyrityksen on järjestettävä kuljettajien työ siten, että ne voivat noudattaa tämän asetuksen ja asetuksen (ETY) N:o 3821/85 asianomaisia säännöksiä.

2. Yrityksen on määräjain tarkastettava, että näiden kahden asetuksen säännöksiä noudatetaan. Jos rikkominen todetaan, yrityksen on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet estääkseen sen toistumisen.

16 artikla

1. Komissio laatii kertomuksen joka toinen vuosi tämän asetuksen soveltamisesta jäsenvaltioissa ja tässä säänneltyjen alojen kehityksestä. Komissio toimittaa kertomuksen neuvostolle ja Euroopan parlamentille 13 kuukauden kuluessa kertomuksessa tarkoitetun kaksivuotiskauden päättymisestä.

2. Jotta komissio voisi laatia 1 kohdassa tarkoitetun kertomuksen, jäsenvaltioiden on toimitettava joka toinen vuosi komissiolle tarvittavat tiedot vakiolomakkeella. Tietojen on oltava komissiolla viimeistään kertomuksessa tarkoitetun kaksivuotiskauden päättymistä seuraavan syyskuun 30 päivänä.

3. Komissio vahvistaa vakiolomakkeen mallin kuuluttamaan jäsenvaltioita.

17 artikla

1. Jäsenvaltioiden on komissiota kuultuaan annettava riittävän ajoissa tämän asetuksen soveltamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset.

Näiden säädösten tulee koskea muun muassa valvonnan järjestämistä, valvontamenettelyä ja valvontakeinoja sekä seuraamuksia säädösten rikkomisesta.

2. Jäsenvaltioiden on avustettava toisiaan tämän asetuksen soveltamisessa ja sen noudattamisen valvonnessa.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 20 päivänä joulukuuta 1985.

3. Tähän keskinäiseen avunantoon kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten velvollisuus toimittaa toisilleen säännöllisesti kaikki käytettävissä olevat tiedot:

- tämän asetuksen rikkomisesta, kun siihen on syyllistynyt ulkomailla asuva henkilö, samoin kuin kaikista siitä määrättävistä seuraamuksista;
- seuraamuksista, joita jäsenvaltiossa sovelletaan maassa asuviin henkilöihin näiden rikkomuksista toisessa jäsenvaltiossa.

IX JAKSO

Loppusäännökset

18 artikla

1. Kumotaan asetus (ETY) N:o 543/69.

Kuitenkin:

- mainitun asetuksen 4 artiklaa sovelletaan 31 päivään joulukuuta 1989 asti ajoneuvoihin, joita viranomaiset käyttävät julkisiin palveluihin, jotka eivät kilpaile ammattimaisen liikenteen harjoittajien kanssa, sekä yksinomaan paikallisessa maa- ja metsätalouden töissä käytettäviin traktoreihin. Jäsenvaltio voi kuitenkin säätää, että tätä asetusta sovelletaan tällaiseen kansalliseen liikenteeseen sen alueella mainittua aikaisemmasta päivästä alkaen.
- mainitun asetuksen 15 artiklaa sovelletaan 31 päivään joulukuuta 1989 asti säännöllisen kansainvälisen henkilöliikenteen ajoneuvoihin ja kuljettajiin, jos tällaiseen liikenteeseen käytettäviä ajoneuvoja ei ole varustettu asetuksen (ETY) N:o 3821/85 mukaisesti käytettävillä valvontalaitteilla.

2. Viittaukset 1 kohdan mukaisesti kumottuun asetukseen katsotaan viittauksiksi tähän asetukseen.

19 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 29 päivänä syyskuuta 1986.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

R. KRIEPS

⁽¹⁾ EYVL N:o L 370, 31.12.1985, s. 8